

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De quibusdam visionibus. Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

à Deo serid petierit, nunquam repulsam apud
Deum patietur.

De quibusdam visionibus.

CAPVT VIII.

MVLtæ illis tēporibus visiones ei occur-
rebant de futuris & arcanis rebus, præ-
stititque illi Deus quoad fieri poterat,
certam notitiam & experimentum eorum que
in cælis & apud inferos, & in purgatorio gere-
bantur. Solebant tum crebro illi plures appa-
rere animæ, cum ex hac vita migrassent, eique
quid ipsis euenisset indicare, puta quibus de-
meritis pœnam sibi constassent, & ut posset ip-
sis succurri, aut quod à Deo præmium essent
consecutæ. Inter alios apparuit illi felicis me-
moriæ Dominus Eckardus, & sanctus frater
Ioannes Fucrius Argentinensis. Ex his domi-
nus Eckardus significauit illi, ineffabili se glo-
ria inundatum, & penitus in Deum transfor-
matum esse. Mouit autem illi Minister Sapien-
tiæ quæstiones duas. Prima erat, ut in Deo ha-
berent, siue in Deo cõstituti essent illi, qui sum-
mæ veritati cum vera resignatione absq; vllius
erroris vel fraudis admixtione cuperent esse
satis. Ad quod respõsum est illi, neminem pos-
se verbis exprimere hominis in modum esciam
abyssum absorptionem vel immersionem. Al-
tera fuit eõ pertingere volenti quænam sit vti-
lissima exercitatio. Respõdit D. Eckardus: Ea vi-
delicet, ut à seipso secundum suam proprietatē
cum profunda sui resignatione deficiat, cūcta-
que.

Anima defū-
torum quo-
rundam vt
Sancti appa-
ruerunt.

Eckardi glo-
ria quanta.

Exercitatio
ad ipsissimā
cum Deo v-
nionem vti-
lissima, quæ.

que non ex creaturis, sed ex Deo accipiat, & tranquilla quadam vtatur patientia erga quolibet lupinos homines. Alter verò frater Iohannes itidem precipuam illi ea in visione pulchritudinem & ornatum animæ suæ ostendit, cui similiter quæstionem proposuit eiusmodi, Quodnam sit inter omnia vtilissimum exercitium, & quod maximè doleat homini: At ille, nihil homini plus doloris & commodi adferre, quam si derelictus à Deo, seipsum patienter exeat, atque ita Deo propter Deum careat. Pater quoque naturalis huius Sapientiæ Ministri, qui dum viueret, totus erat mundo deditus, post obitum eidem apprensus, miserabili specie dirum illi significauit Purgatorij quem ferebat cruciatum, & quare id potissimum esset commertus, expressitque illi modum, quomodo opem ipsi ferret: quod cum fecisset, iterum illi se ostendens, ait se à pœnis absolutum. Præterea sanctæ memoriæ mater eius, in cuius superstitis corde & corpore mira DEVS gesserit, itidem illius conspectui se obtulit in visione quadam, maxima quæ esset à DEO consecuta, præmia illi exponens. Hoc pacto innumerat vidit animas: quæ res illi quandam attulit voluptatem, atque in eo vitæ cursu, quem tunc tenebat, multo tempore haud mediocriter eum sustentabat.

Exercitium
omnium vti-
lissimū quid.

OTV
45